Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. G. Mîțu)
Dosarul nr. 3r-524/25 (2-25069865-02-3r-25082025)

D E C I Z I E

23 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând recursul declarat de Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 mai 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina împotriva Consiliului com. Bubuieci cu privire la constatarea nulității actului administrativ individual defavorabil,

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 19 mai 2025 Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată în ordine de contencios administrativ împotriva Consiliului com. Bubuieci, prin care au solicitat constatarea nulității deciziei Consiliului com. Bubuieci nr. 3.10. din 25 aprilie 2024.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 mai 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina către Consiliul com. Bubuieci privind constatarea nulității anularea actului administrativ individual defavorabil.

Solicitarea recurentului:

La 6 iunie 2025 Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina au declarat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 mai 2025, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea încheierii primei instanţe, cu remiterea cauzei pentru examinare în fond.

La 25 august 2025 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs au indicat că nu sunt de acord cu încheierea primei instanțe, o consideră una ilegală şi neîntemeiată, bazată pe aplicarea incorectă a legislaţiei, pe aprecierea incompletă, subiectivă şi unilaterală a circumstanţelor de fapt şi pasibilă de a fi anulată.

Au relatat că în pofida obligaţiei de a motiva actul judecătoresc emis, judecătorul nu a prezentat niciun argument pe care şi-a întemeiat soluţia de declarare ca fiind inadmisibilă a cererii de chemare în judecată. La judecarea problemei instanţa de fond urma să ţină cont de cele menţionate şi supunând unui control riguros cele mai importante probleme ale cauzei, dreptul de proprietate, respectând dreptul garantat al părţilor la un proces echitabil.

Au precizat reclamanții că, prin încheierea emisă de către Judecătoria mun. Chişinău, sediu Rîşcani, s-a menţionat faptul că terții Munteanu Ion și Ecaterina, sunt lipsiţi de posibilitatea de a-l contesta în instanţa competentă, fapt ce denotă caracterul neechitabil al declarării inadmisibilităţii acţiunii înaintate de către Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat.

Au menționat că potrivit deiciziei nr. 3.10 din 25 aprilie 2025, temei pentru anulare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral 0142305399, suprafaţa totală de 0,136 ha, trecut în Registrul cadastral a deţinătorilor de terenuri la nr. 5943 din 12 septembrie 2013, situat în com. Bubuieci, str. Ştefan cel Mare 16/4, a fost eliberarea eronată pe numele cet. Luca Iurie.

Au invocat că, deşi, a fost înaintată cerere de renunţare la acţiune în temeiul notei de motivare emise de către pârâta Primăria Bubuieci, din cerere şi nota de motivare nu se poate deduce încheierea unei tranzacţii de împăcare a părţilor, or, decizia menționată rămâne în vigoare cu efecte juridice pentru persoanele terţe, fiindu-le încălcat dreptul de proprietate.

Au susținut că legiuitorul a prevăzut condiţii exhaustive ce țin de retragerea unui act individual ilegal favorabil, specificat în norma art. 144 din Codul administrativ. Reclamanţii nu poartă răspundere de modul în care autoritatea publică locală îşi exercită dreptul său discreţionar.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul civil a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 mai 2025 a fost atacată cu recurs de către Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina la 6 iunie 2025.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Completul specializat consideră că recursul declarat de către Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ, consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis, cu anularea încheierii contestate și remiterea cauzei instanței competente să judece cauza, la aceeași etapă, din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere.

Iar alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, (2) Instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces. (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris. (4) După finalizarea procedurii de soluţionare a recursului împotriva încheierii judecătoreşti, dosarul judiciar se transmite instanţei competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată în ordine de contencios administrativ împotriva Consiliului com. Bubuieci, prin care au solicitat constatarea nulității deciziei Consiliului com. Bubuieci nr. 3.10. din 25 aprilie 2024.

Prima instanță, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 mai 2025, a declarat inadmisibilă cererea înaintată de Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 6 iunie 2025 Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina a depus cerere de recurs prin care se solicită anularea încheierii instanței de fond din 23 mai 2025.

Completul specializat, efectuând controlul judiciar al încheierii primei instanțe, consideră că instanța ierarhic inferioară pripit a ajuns la concluzia că, acțiunea dată urmează a fi declarată inadmisibilă, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 1 alin. (1) Codul administrativ, (1) Legislaţia administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor

administrative la înfăptuirea activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia.

Potrivit art. 2 alin. (1), (2) Codul administrativ, (1) Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

(2) Anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Potrivit art.5 Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.6 alin. (1) Cod administrativ, (1) procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 22 alin. (1) Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art.39 alin.(2) Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

În conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) şi alin. (2) din Codul administrativ, (1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească

susceptibilă de recurs.

(2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:

a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare;

c) la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept;

d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sînt întrunite condiţiile prevăzute la art.208;

g) acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

În temeiul art. 206 Codul administrativ, (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) *constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare)*; sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

(2) Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. *Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației cînd se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ*.

Completul specializat menționează că instanța judecătorească este menită să organizeze procesul de judecată astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a

alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei desinestătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei, păstrîndu-şi imparţialitatea şi obiectivitatea, creînd condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei, în raport cu contradictorialitatea și egalitatea părţilor în drepturile procedurale, garantată prin lege şi asigurată de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori *nulitatea unui act administrativ individual* sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori *actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul*;

În conformitate cu art. 141 Codul administrativ, (1) *Un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare*.

(2) Un act administrativ individual este, deasemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvîrșirea unei fapte ilegale, care constituie o componență de contravenție sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) În cazul nulității parțiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

(4) Autoritatea publică poate constata nulitatea oricînd din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptățit pentru a o solicita.

În această ordine de idei, reclamanții Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina potrivit acțiunii a invocat un viciu deosebit de grav, prin faptul că decizia Consiliului com. Bubuieci nr. 3.10. din 25 aprilie 2024 încalcă dreptul de

proprietate al acestora și principiul securității juridice, invocând în acest sens expres dispozițiile art. 141 din Codul administrativ.

Prin urmare, având în vedere faptul că reclamanții Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina au invocat motive cu privire la nulitatea actului administrativ, instanța de judecată urmează să supună analizei temeiurile invocate, or, se va face diferențiere între sancțiunea anulării actului administrativ de sancțiunea constatării nulității actului administrativ, dat fiind că prin prisma efectelor juridice ale acestor două tipuri de acțiune, nulitatea actului administrativ presupune nevalabilitatea actului din momentul adoptării acestuia, iar temeiurile ce duc la anularea actului administrativ nicidecum nu pot constitui motiv al constatării nulității acestuia.

Reieșind din prevederile legale citate supra, raportat la circumstanțele cauzei, Completul judiciar consideră că prima instanță eronat a stabilit că prin acțiunea înaintată reclamanții și-ar fi putut revendica drepturile prin înaintarea acțiunii în contestare, or la acest aspect instanța omite că legiuitorul a stabilit la art. 206 alin. (2) o excepție de la această regulă din care rezultă că persoana este în drept de a înainta o acțiune în constatare atunci când urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual.

Din aceste raționamente, declararea inadmisibilă a cererii de chemare în judecată în circumstanțele invocate este neîntemeiată.

În circumstanțele expuse, Completul specializat conchide că încheierea primei instanțe din 23 mai 2025 este emisă cu aplicarea eronată a legislaţiei în vigoare şi aprecierea incorectă a circumstanţelor de fapt, privitor la faptul că acțiunea înaintată de reclamanți este inadmisibilă din perspectiva faptului că aceștia și-ar fi putut revendica drepturile prin înaintarea acțiunii în contestare.

Reieșind din cele expuse, ținînd cont că concluzia instanței este neîntemeiată, iar motivele invocate de către recurenți sunt întemeiate în această parte, se impune admiterea recursului şi anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 mai 2025, cu remiterea cauzei, în instanța competentă, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, la aceeași etapă procedurală, ținând cont de cele invocate în prezenta decizie.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Munteanu Ion și Munteanu Ecaterina.

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 mai 2025, cu remiterea cauzei la instanța competentă să judece cauza, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în același complet.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei